

Arhim. Mihail Daniliuc

Sfânta Cuvioasă Mavra de pe Ceahlău

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA

Iași, 2026

Cuprins

Sinaxar	7
Argumente pentru canonizarea Cuvioasei Mavra de pe Muntele Ceahlău ...	15
Anexe	41

În luna mai, în ziua a patra, pomenirea Sfintei Mavra de pe Muntele Ceahlău, mare pustnică isihastă.

Schimonahia Mavra de pe Muntele Ceahlău a trăit pe la sfârșitul veacului al XVII-lea, fiind originară dintr-un sat de pe valea Bistriței, nu departe de Ceahlău. Născută și crescută într-o familie evlavioasă, Maria, după numele primit la botez, a cunoscut frumusețea Sfintei noastre Ortodoxii încă din fragedă copilărie. Părinții ei, oameni de neam bun și credincioși, râvnitori spre cele sfinte, au crescut-o în credință și dragoste față de Dumnezeu, îndemnând-o la rugăciune, postire și la săvârșirea faptelor bune.

Dragostea pentru Evanghelia lui Hristos a cunoscut-o acasă, dar a sporit-o la biserica din sat ori pe la mănăstirile și schiturile aflate prin preajmă, unde mergea în

pelerinaj cu părinții și familia sa ori cu mulți copii de vârsta ei.

Purtând numele Născătoarei de Dumnezeu, copila Maria avea o mare dragoste și râvnă pentru Împărăteasa Cerului și a pământului, astfel încât la vârsta tinereții i-a făgăduit Preasfintei Fecioare că-și va păstra curăția trupului toată viața, dorind să poarte pe fruntea ei cununa fecioriei.

Pătrunsă fiind de chemarea lui Hristos: „Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie” (Mc. 8, 34), îndemnul evanghelic al Mântuitorului a aprins în inima ei focul dorului de Cer și de viață călugărească. De aceea, a luat învoire de la părinți și a plecat să-și caute locaș de sălășluire, pentru a începe drumul anevoios al petrecerii monahale la vârsta de 20 de ani.

Urcând potecile anevoioase, având ca tovarăș de drum o căprioară ce o însoțea tot timpul, tânăra Maria a întâlnit o cuvioasă călugăriță pustnică, ce se nevoia în adâncimea codrului, nu departe de Schitul Silvestru, și a rugat-o să-i dea câteva sfaturi

la începutul vieții sihăstrești. Maica nevoitoare, văzând râvna tinerei, dar știind multele ispite ce se vor năpusti asupra ei în lipsa experienței duhovnicești trebuitoare petrecerii în pustnicie, a îndemnat-o să înceapă prin a trăi în mănăstire de obște, astfel deprinzând rânduiala monahală, ascultarea și smerenia. „Mergi la Schitul lui Silvestru și acolo vei găsi odihnă sufletului”, i-a spus bătrâna călugăriță.

Luând acest îndemn ca venit din partea ocrotitoarei sale, Maica Domnului, cea plină de râvna vieții monahicești s-a îndreptat către Schitul Silvestru, locuit de maici cuvioase și rugătoare, care au primit-o în obștea lor. Aici a rămas o vreme și a deprins rânduielile cinului îngeresc, arătându-se întru totul smerită și supusă, împlinind cu bucurie ascultările încredințate de maica stareță. A fost rânduită să îngrijească sfânta biserică, aceasta îngăduindu-i să șadă mult timp în preajma icoanei Născătoarei de Dumnezeu.

După călugărie, Cuvioasa Mavra a sporit nevoințele, rugăciunile și lacrimile, continuând să trăiască în adâncă smerenie,

agonisindu-și prin aceasta strălucite virtuți. Chilia mult nevoitoare era un bordei modest, nu departe de chiliile celorlalte maici, construit chiar de ea, din pământ și lemn. Acolo Cuvioasa se nevoia cel mai mult, preschimbând smeritul locaș într-un „rai” al întâlnirii cu Dumnezeu, al liniștii și neîncetatei rugăciuni.

Cuvioasa Mavra a cerut stareței mănăstirii să-i dea binecuvântare pentru a se retrage într-un loc mai ascuns al muntelui, în care să-și sporească viața monahală. Dormea câteva ore pe scaun, făcea sute de metanii, mânca o dată pe zi, seara, mulțumindu-se cu câțiva pesmeți muiați în apă și cu puține fructe culese și uscate chiar de ea.

Prin asprele nevoințe, prin rostirea neîncetată a rugăciunii inimii sau a psalmilor, ajungând să știe întreaga *Psaltire* pe de rost, prin cercetarea zilnică a Sfintei Scripturi, Cuvioasa Mavra s-a învrednicit de mari daruri de la Dumnezeu: darul înainte-vederii și al povățuirii.

Cu darul lui Dumnezeu, simțind că i se apropie sfârșitul acestei vieți vremelnice,

Catedrala Veche, Iași

Mănăstirea Ceahlău, jud. Neamț